

FETS I FE

Àngel Caldas i Bosch

Violència de gènere

Omple de dol massa teletotícies. Les estadístiques revelen la importància per frenar-la. «La mà dura i l'augment de penes no està servint per reduir les morts. Reflexionem». Ho escrivia, diumenge passat, en aquest mateix diari, el president de l'Audiència Provincial de Girona. Doncs, reflexionem. M'hi ha ajudat una Carta de la Congregació per a la Doctrina de la Fe de juliol de 2004. Anava dirigida als bisbes de l'Església Catòlica sobre la col·laboració de l'home i de la dona en l'Església i el Món. És una reflexió sobre alguns versets dels dos primers capítols del Gènesi. Apareix clar que la humanitat, des del seu origen, està «articulada en relació a la masculinitat i la feminitat». I aquesta humanitat sexuada és revelada, de forma explícita, com a «imatge de Déu». És el misteri de la dignitat humana, amb la seva diferenciació sexual i la seva complementaritat vital. L'antropologia bíblica ens diu que la humanitat és fonamentalment una «realitat relacional». I citant Joan Pau II, diu: «La dona és un altre 'jo' en la humanitat comuna». És una «unitat de dos». El verset 23 del capítol 2 expressa la reacció de l'home davant la creació de la dona: «Ara sí, aquesta és os dels meus ossos i carn de la meua carn». És el primer *piropo* que neix de la consciència d'aquesta «realitat relacional». L'home i la dona, com estructura d'espècie, és un clam d'admiració i de donació mutua. És una diferència orientada a la comunió. Quan es perden de vista aquestes aigües profundes i clares de la Revelació, es descalcen els fonaments de la bellesa de l'amor i entra el dret penal.

GIRONA

El Tribunal Eclesiàstic dicta sis sentències de nul·litat matrimonial

Cap resolució judicial ha estat negativa durant l'exercici de 2007

Joaquim Bohigas, Girona. El Tribunal Eclesiàstic del Bisbat de Girona, que depèn de la Vicaria Judicial, va dictar, durant el 2007, sis sentències favorables a la nul·litat matrimonial després d'un rigorós procés de verificació. Alhora, el Tribunal Eclesiàstic no en va dictar cap de favorable a mantenir el vincle. Cinc noves causes van ser introduïdes en el citat any. Hi havia 31 causes pendents en començar el citat any. Fruit d'aquesta situació descrita, hi havia 30 causes pendents a finals d'any, que continuen amb el procés. La funció dels tribunals eclesiàstics diocesans és, ara, bàsicament, la tramitació de les causes de separació conjugal i nul·litat matrimonial. La tasca és a redós de la pastoral matrimonial.

En el procés que ha de finalitzar amb una sentència, es verifiquen diferents capítols –falta de discreció de judici, incapacitat d'assumir...–, els quals són resolts afirmativa o negativament. Al 2007, no hi hagué cap causa abandonada. Els tribunals eclesiàstics també fan altres tasques. A Catalunya, a vegades, aquests serveis han de treballar de manera interdiocesana, cosa que, entre d'altres, verifica la utilitat d'un servei «regional», una de les reivindicacions que han estat explícites en les diòcesis de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), la demarcació territorial eclesiàstica que està basada en l'antiga província romana civil. Aquest model de tribunals supradiocesans van néixer a Itàlia. La dotació de personal, l'agilitat en els processos i la unitat jurisprudencial són alguns dels avantatges.

A Girona, les taxes judicials que corresponen a la part demandant han estat, a partir de gener de 2007, de 684 euros. Aquesta xifra és per a tot el procés diocesà. Cal remarcar que les despeses del procurador i de l'advocat van a part. La Vicaria Judicial del Bisbat de Girona ara està estructurada en un vicari judicial,

DDEG

CASA CARLES. Situada a la plaça del Vi, és la seu de la cúria diocesana del Bisbat.

judges diocesans, el Ministeri Públic –Defensor del Vincle, i substitut, i Promotor de Justícia– i la Notaria –amb dos notaris-secretaris–. La seu del servei és a Casa Carles, seu de la cúria diocesana.

Recull estadístic

Diari de Girona va publicar, a l'abril de 2006, un recull estadístic del Tribunal Eclesiàstic de Girona que serveix per copsar la tasca quantitativa del citat servei. En el període 2001-05, el tribunal va dictar 65 sentències per a la nul·litat matrimonial. D'aquestes, 56 es van resoldre afirmativa, cosa que significa un percentatge del 86%. En aquest interval temporal, 16 causes per a la nul·litat matrimonial van ser abandonades. Els dos anys amb més abandonaments van ser el 2002 i el 2004, amb 5 casos en ca-

dascun d'ells. La mitjana anual de causes introduïdes anualment era, en aquells moments, de 16. L'any en què es van introduir més causes va ser el 2002, amb 21. També en el mateix període temporal, el Tribunal Eclesiàstic de Girona tenia una mitjana de 40 causes pendents d'anys anteriors. Quaranta-quatre era la xifra al 2001. En canvi, la xifra de causes pendents a finals d'any era de 39, amb una punta de 42 el 2003. El Tribunal anunciava el funcionament d'un servei gratuït que informa de com el procés està estructurat –procediment...–, alhora que expressa sobre les possibilitats que es resolgui de manera positiva. També explicava sobre l'opció del patrocini gratuït, que implica l'exempció total de la taxa. Entre 2001 i 2005, 16 causes s'hi van poder acollir.

ESTRUCTURA

El Bisbat demana «desencallar» ràpidament la Regió Eclesiàstica Tarraconense

Joaquim Bohigas, Girona. L'editorial del mes d'abril de la revista diocesana *El Senyal* demana, a la Santa Seu, «desencallar» la Regió Eclesiàstica Tarraconense (RET) «tan aviat com sigui possible». El text argumentatiu explica, i valora positivament, «l'esforç realitzat durant aquests darrers quaranta anys per posar els fonaments amb vista a un treball conjunt entre les diòcesis catalanes». Un context que, segons la revista que edita el Bisbat de Girona, també està caracteritzat per «la lentitud amb què s'ha realitzat tot aquest procés». «Diferents persones i sectors eclesials tenen la impressió que, especialment en alguns moments històrics –potser ara ens trobem en un d'aquests–, s'ha actuat amb poca convicció en aquest punt i no s'ha prioritzat, com hauria calgut, el treball conjunt i la recerca de la unitat de l'Església catalana», defensa l'editorial. Per aquest motiu, el Bisbat sol·licita «un nou impuls per avançar cap a un major intercanvi d'experiències i cap a una col·laboració més fluida entre les diferents diòcesis catalanes».

Santa Seu

La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va aprovar, al 2001, la constitució de la Regió Eclesiàstica Tarraconense en haver donat via lliure, gairebé per unanimitat, als Estatuts presentats per l'Església catalana. Tanmateix, aquesta estructura organitzativa de l'Església catalana necessita de l'autorització de la Santa Seu.

■ **El Consell Evangèlic de Catalunya** (CEC) ha impulsat el projecte *Gospel.cat*, a fi de disposar d'un cor estable a Catalunya. La formació és dirigida per Johanán Marín. El cor reuneix diferents esglésies.

FULL PARROQUIAL

Carles Soler i Perdigo*

Dons de l'Esperit

El llibre del Gènesi descriu així la creació de l'home: «Lavors el Senyor Déu va modelar l'home amb pols de la terra... li va infondre l'àle de vida i l'home es convertí en un ésser viu» (Gn 2,7). L'Església és una nova creació. Quan Jesús ressuscità, va enviar els seus apòstols, «va alenar damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20, 22). Els apòstols han fet participar de generació en generació el do de l'Esperit Sant. Sense l'àle diví de l'Esperit Sant, som pols que en qualsevol moment es pot ensorrar. L'àle de vida que ens infon l'Esperit és vida eterna. Sense l'Esperit Sant, l'Església és

incapaç d'infondre esperança, consol i vida en el món. Jesús va dir: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feuvos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau i la meua càrrega lleugera» (Mt 11, 28-30). El mateix Jesús, resuscitat d'entre els morts, els va dir: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20, 22). Els cristians, que rebem el do de l'Esperit ja en el Baptisme, el rebem amb més plenitud en el sagrament de la Confirmació. El Baptisme ens consagra deixebles de Jesús i amb ell esdevenim fills de Déu. En el sa-

grament de la Confirmació el do de l'Esperit Sant ens recorda l'ensenyament de Jesús i ens ajuda a comprendre'l. Alhora, el do de fortaleza enrobusteix la voluntat, ens infon la valentia i el coratge indispensables per menar un estil de vida veritablement digne d'un fill de Déu. Els dons de l'Esperit no anul·len mai la nostra llibertat. No són una llum i una força que se'ns imposi. És do amorós que se'ns dona gratuïtament. Podem acceptar-lo i fer-lo fructificar, si volem. Si reconeixem la nostra dignitat de temples vivents de l'Esperit Sant. Si l'invoquem amb la decisió de ser efectivament deixebles de Jesús, fills amants de Déu Pare. Testimonis ardits de l'Evangeli, de l'amor de Déu que hem conegut vessat en els nostres cors per l'Esperit que se'ns ha donat en els sagraments que ens han iniciat a la vida cristiana.

*Bisbe de Girona

NOVETAT EDITORIAL

Un volum aborda aspectes polèmics sobre la bioètica

Cristianisme al Segle XXI va fer el congrés

Joaquim Bohigas, Girona. *Sobre la vida i la mort. Possibilitats i límits de la intervenció humana*. Aquest és el títol del llibre que acaba de publicar Fragmenta i que versa sobre diferents aspectes polèmics sobre bioètica. El supervisor de l'obra és Ramon M. Nogués, catedràtic de la Unitat d'Antropologia Biològica a la Facultat de Ciències i a la de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Els llibre recull les ponències de Begoña Román, Joan Carrera i Carrera, Gaspar Mora, Núria Terribas i Sala, Marc Antoni Broggi i Federico Mayor Zaragoza realitzades en un congrés organitzat per Cristianisme al

Segle XXI l'1 i 2 de desembre de 2007 a Barcelona. Alguns dels temes tractats són l'origen de la vida humana, manipulacions i el «control de qualitat» de l'embrió (eugenèsia), avortament, relació ètica-moral i ètica-dret, clonats terapèutics o reproductors i reproducció assistida. L'editorial especifica que el llibre «no es tracta de cap manual i no parteix de cap militància concreta ni de cap a priori ideològic». El volum indica que «el debat es produeix amb amplíssims principis generals, però es concreta en principis secundaris diversificats i aplicats amb modificacions tècniques que matisen l'importància i significat ètic».